

kapott identitás formáit új önmegértés feltételeivé változtatja. Olyan összefüggésben juttatja ugyanis őket érvényre, ahol ezen a kontingens időbeli másletén – hasonlóan az idegen tapasztalat tőlünk elválasztott újszerűségéhez – úgy tehetjük próbára saját ön-értésünket, mint mássá válásunk potenciális teljesítményét. Legalábbis amennyiben eddig még csak olyan kultúrák maradtak életben, amelyek – nem az őket hordozó tradíció erejét, hanem mindössze meghaladott világértési formáit föladván – az idegen tapasztalat fölvetelében őrizték meg mássá válásuk képességét.

KÉRI LÁSZLÓ: AZ ILLUZIONISTA